

Παράκληση Αγίου Ιωαννου του Καλυβίτου του δια Χριστόν πτωχού

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε

τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶνί τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν ζηλώσας, ἀπὸ παιδὸς ἀκολουθήσας Κυρίῳ, ὑπερφυῶν χαρίτων κατηξίωσαι· ὅθεν καθικέτευε, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, Ἰωάννη Ὅσιε, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ τὴν παροῦσαν σκέπε σου Μονήν, πάσης ἀνάγκης, καὶ ῥύμης τοῦ ὄφους.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῥύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ

γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Χάριν ἐξαίτει ἡμῖν, ὦ Ἰωάννη. Γερασίμου.*

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστὸν καθικέτευε ἐκτενῶς, Πάτερ Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐλαβῶς, τῇ σῇ προσιόντων προστασία, ὡς ἂν ῥυώμεθα πόνων καὶ θλίψεων.

Ἀσκήσεων ἄνθρακι λαμπρυνθεῖς, ἡμῶν τὰς καρδίας, καταλάμπρυνον μυστικῶς, ταῖς σαῖς φωτοφόροις ἱκεσίαις, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν Πάτερ διασκόρπισον.

Ῥυσθεῖς προσπαθείας τῆς γεηρᾶς, ῥυσθῆναι δυσώπει, ἐμπαθείας με ψυχικῆς, καὶ δίδου ἰσχύν μοι Ἰωάννη, κατὰ παθῶν συνθλιβόντων με Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι κόρη τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ πάντων Δεσπότην, παρρῆσιξά Σου μητρικῇ, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ προσιοῦσι, Θεογεννητορ τῇ Σῇ ἀγαθότητι.

Ἦδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ ἐν τῷ Χριστῷ ἔζησας· ὅθεν καθ' ἡμῶν τὴν μανίαν, τοῦ παναλάστορος, νέκρωσον Ὅσιε, τῇ ζωτικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ ζωὴν πρὸς κρείττονα, ἡμᾶς ὁδήγησον.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ ἢ σὴ Μονῇ γίνεται, Πάτερ Ἰωάννη θεόφρον, καὶ πίστει κράζει σοι· πάσης κακώσεως, καὶ προσβολῆς τοῦ βελίᾳρ, ἀσινῆ με φύλαττε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ξένος κόσμου ἐδείχθης τῷ πρὸς Χριστὸν ἔρωτι· ὅθεν κοσμικῶν φρονημάτων, ξένωσον Ἄγιε, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ διὰ βίου τελείου, τῷ Χριστῷ οἰκείωσαι, ἡμᾶς δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη Μῆτερ Θεοῦ ἄχραντε, τὴν καταισχυνθειῖσαν ψυχὴν μου, τοῖς πλημμελήμασι, κάθαρρον δέομαι, καὶ καθαρᾶς πολιτείας, δεῖξόν με τὸν δοῦλόν σου, ἐργάτην γνήσιον.

Διάσωσον, ὦ Ἰωάννη θεόληπτε Καλυβίτα, τῇ ἐνθέῳ πρὸς τὸν Χριστὸν παρακλήσει σου, πάσης ἀνάγκης τοὺς σπεύδοντας τῇ σῇ σκέπη.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Τῇ σῇ πρὸς Θεὸν πρεσβείᾳ καταφεύγοντες, παθῶν χαλεπῶν, τὴν λύτρωσιν λαμβάνομεν, Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ τοῦτο πόθῳ βοῶμέν σοι· μὴ διαλίπης ἀπαύστως φρουρεῖν, ἡμᾶς τῶν βελῶν τοῦ πολεμήτορος.

Ἦδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰατρεύειν ἐκάστοτε, πάθη ψυχικὰ καὶ νόσους τοῦ σώματος, μὴ ἐλλίπης ἡμῶν Ὅσιε, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Τὴν σὴν ποίμνην διάσωζε, τὴν στηριζομένην τῇ ἀντιλήψει σου, Ἰωάννη παμμακάριστε, πάσης περιστάσεως καὶ θλίψεως.

Ἐκ παγίδων τοῦ ὄφεως, καὶ ἐκ συνοχῆς παθῶν ἀμαυρώσεως, ἀσινεῖς ἡμᾶς

διάσωζε, Πάτερ Ἰωάννη τῆ σῆ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν παντάνακτα, Ὃν ὑπερφυῶς Παρθένε ἐκύησας, ὡς Υἱόν Σου καθικέτευε, θείας Βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦνυσας καλῶς, Πάτερ δρόμον τῆς ἀσκήσεως· ὄθεν δίδου ἡμῖν δύναμιν ἀεὶ, διανύειν τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω φέρουσας.

Μέγας ἀρωγός, καὶ προπύργιον καὶ στήριγμα, ἀνεδείχθης τῆς παρούσης σου Μονῆς, Ἰωάννη ἦν ἀπαύστως περιφύλαττε.

Ἰασαὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τε καὶ τὰ σώματα, Ἰωάννη Καλυβίτα θαυμαστέ, καὶ πταισμάτων ἡμῖν αἴτει τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, θεαρέστως πολιτεύεσθαι, Θεοτόκε ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, ὡς ἂν πάσης ἀνομίας λυτρωθείημεν.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ὡς ξένος, πρὸ τῶν πυλῶν τῶν γονέων, καὶ ἀγνώριστος βιώσας παμμάκαρ, τὰς οὐρανίους διάνοιξον πύλας, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις δεόμεθα, τοῖς τῆς ὀσίας σου ζωῆς, Ἰωάννη τιμῶσι τὰ σκάμματα.

Ἰλύος, φθοροποιῶν παθημάτων, Ἰωάννη Καλυβίτα θεόφρον, τῶν πρεσβειῶν σου ἀπόπλυνον ρεῖθροις, τὰς μολυνθείσας ψυχὰς ἡμῶν Ἄγιε, καὶ μετανοίας πρὸς ὁδόν, τὴν ζωὴν ἡμῶν Πάτερ κυβέρνησον.

Ὡς ἔχων, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, Ὃν ἐκ βρέφους ἠκολούθησας Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Μάνδρας σου ταύτης δυσώπει, ὡς ἂν ἐνάρετον βίον διάγωμεν, ἐν ὁμοιοῖα ἀληθεῖ, καὶ σκανδάλων τὴν ῥύμην ἐκφύγωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων, ἀγιωτέρα ὑπάρχεις, ἀσυγκρίτως ὡς τεκοῦσα ἀφράστως, τὸν ἐν Ἄγιοις πανάγιον Λόγον, ἀναπαυόμενον Κόρη πανάχραντε· διὸ ἀγίασον κάμέ, καὶ

ψυχῆ καὶ καρδίᾳ καὶ σώματι.

Διάσωσον, ὦ Ἰωάννη θεόληπτε Καλυβίτα, τῆ ἐνθέῳ πρὸς τὸν Χριστὸν παρακλήσει σου, πάσης ἀνάγκης τοὺς σπεύδοντας τῆ σῆ σκέπη.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς ἐν καλύβῃ στενώσας τὸ σῶμά σου, πρὸς πλατυσμὸν Παραδείσου ἐσκήνωσας· διό με στενούμενον πάθεισι, πρὸς ἀπαθείας τὸ πλάτος ὀδήγησον, Πάτερ Ἰωάννη πρεσβείαις σου.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Κατὰ Ματθαῖον (ια´, 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῆ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, Πάτερ ἀναθέμενος, βίον τὸν ἰσάγγελον ἐπεπόθησας· διὸ νῦν Ὅσιε, ἐν φωτὶ ἀύλῳ, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραϊνόμενος, ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης ἐκλυτροῦσθαι κακώσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἀρρώστημάτων ἐκάστοτε, τοὺς τῆ σῆ Εἰκόνι προσπίπτοντες σοφὲ πανευλαβῶς, ὦ Ἰωάννη μακάριε, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ναὸς ἔμψυχος ὥφθης τοῦ Χριστοῦ ἐν καλύβῃ ἐνδιαιτώμενος· διὸ φωτὸς δοχεῖα, ἀμέμπτω πολιτεία, Ἰωάννη ἀνάδειξον, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Νόμου θείου μελέτη ἀπαθείας τὴν χάριν Πάτερ ἐπλούτησας· διὸ παθῶν κακίας, καὶ πάσης προσπαθείας, γεηρᾶς ἀπολύτῳσαι, ὦ Καλυβῖτα σοφέ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ἡ ἀγία Μονὴ σου ὡς νοσσία προστρέχει Πάτερ τῇ σκέπῃ σου, ἣν πάσης ἐπηρείας, καὶ βλάβης καὶ μανίας, τοῦ πικροῦ πολεμήτορος, ὦ Ἰωάννη ἀεὶ ἀπήμαντον συντήρει.

Θεοτοκίον.

Γεγονυῖα Παρθένε τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότης θεῖον ἀνάκτορον, ταμεῖον τῆς αὐτοῦ με, αὐλοῦ ἐνεργείας, Θεοτόκε ἀνάδειξον, διὰ ζωῆς καθαρᾶς, καὶ βίου ἐναρέτου.

Ἦδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἐκ τῶν σκανδάλων, τοῦ πονηροῦ Ἰωάννη, διαφύλαττε ἡμᾶς ἀπεριτρέπτους, τῇ σῇ ἀοράτῳ, ἐπιστάσι Πάτερ.

Ῥάβδω αὐλῳ, τῆς προστασίας σου Πάτερ, τὴν παροῦσάν σου ποιμνὴν ἀεὶ ὀδήγει, πρὸς τῆς ἀπαθείας, ἀειθαλεῖς λειμῶνας.

Ἄλυπον βίον, δίδου ἡμῖν Ἰωάννη, καὶ ἀπάλλαξον κακίστης ῥαθυμίας, τοὺς πρὸς τὸν Σωτῆρα, μεσίτην σε πλουτοῦντας.

Θεοτοκίον.

Στήριξον Κόρη, τὴν κλονουμένην ψυχὴν μου, ταῖς τοῦ ὄφους ἀπαύστοις ἀντιπνοίαις, ἀρῥαγεῖ ἐν πέτρᾳ, τῶν θείων προσταγμάτων.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰάτρευσον τὸ ἄλγος, Πάτερ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ταῖς φωτοφόροις πρεσβείαις σου πρὸς τὸν Κύριον.

Μονὴν σου τὴν ἀγίαν, σκέπε Ἰωάννη, ἐκ πειρασμῶν καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ

δίδου ταύτη ἀπαύστως τὴν εὐλογίαν σου.

Ὅσιως βιοτεύσας, Πάτερ Ἰωάννη, ἐν ὀσιότητι πάσῃ ἐνίσχυσον, ἡμᾶς ἀνύειν τὸν βίον ἵνα ὑμνῶμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, λογισμῶν ἀτόπων, δεῖξον Παρθένε καὶ τοῦτον ἀνύψωσον, πρὸς οὐρανίους ἐννοίας ἵνα δοξάσω Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐρωτι τῷ θείῳ ἀπὸ παιδός, τρωθεὶς Ἰωάννη, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ δραμῶν σπουδαίως, Μονῆ τῶν Ἀκοιμήτων, ἰσάγγελος ἐδεόχθης, τῆ πολιτεία σου.

Τοῦ ἐχθροῦ πατήσας τὰς μηχανάς, πρὸ πυλῶν γονέων, ἐν καλύβῃ τῇ πενιχρᾷ, ὡς πτωχὸς καὶ ξένος, διήνυσας τὸν βίον, καὶ δόξης Ἰωάννη, ἀφράστου ἔτυχες.

Θάμβει συνεσχέθη μήτηρ ἡ σὴ, ὅτε ταύτη Πάτερ, ἐν τῷ τέλει τῆς σῆς ζωῆς, ἐμφανῶς ἐγνώσθης, καὶ δάκρυσι καὶ ὕμνοις, ἤνεσεν Ἰωάννη, τὴν πολιτείαν σου.

Χαίροις ἐγκρατείας στήλη λαμπρά, καὶ τῆς ἀπαθείας, Ἰωάννη ἔμπνους λειμῶν· χαίροις Καλυβίτα, ὁ ξένη πολιτεία, αἰσχύνας τοῦ βελίαιρ, τὰ μηχανήματα.

Χαίροις τῆς Μονῆς σου ταύτης φρουρός, καὶ θεῖος προστάτης, καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Χριστόν, ἦν φρούρει καὶ σκέπε, ἐκ πάσης δυσχερείας, παμμάκαρ Ἰωάννη, τῆ ἀντιλήψει σου.

Δίδου Καλυβίτα ὡς συμπαθής, ταύτη σου τῆ ποιίμνη, πᾶσαν δόσιν ἀπὸ Θεοῦ, ὡς ἂν ἐναρέτως, ἀνύσωμεν τὸν βίον, καὶ δόξης οὐρανοῦ, ἀξιωθείημεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριστομένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, Πάτερ Ἰωάννη θεόφρον, ἀξιοθαύμαστε, χάριν ἡμῖν ἄνωθεν, δίδου σωτήριον, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ πάσης ἀνάγκης, ἀσινῆ διάσωζε, ταύτην τὴν Μάνδραν σου, πίστει, πρὸς τὴν σὴν προστασίαν, ὅλη ἀφορῶσαν καρδίᾳ, καὶ σεμνυνομένην τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.